

Р Е Ш Е Н И Е
№ 80

гр.Перник, 20.02.2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник – прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева к.н.а.х.д.№ 54/2012г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН.

Постъпила е касационна жалба от Д.К.Д.***, в качеството му на ЕТ „Д.Д.М-Д***“, със седалище и адрес на управление: ***, срещу решение № 342 от 07.12.2011 г. на РС гр.Радомир, постановено по н.а.х.д. № 373/2011 г. С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №23-2301700 от 07.06.2011 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - Софийска област, с което на ЕТ " Д.Д.М.Д*** ", на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена имуществена санкция от 1500 лева, за нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ.

С касационната жалбата се претендира отмяна на оспорваното решение като незаконосъобразно и неправилно. Развиват се съображения за допуснати нарушения в административнонаказателната процедура при съставянето на акта и връчване на наказателното постановление, които не са съобразени при постановяване на въззивното решение.

Ответникът по жалбата Дирекция "Инспекция по труда" – Софийска област, редовно призован не се явява, не изпраща представител и не взема становище по касационната жалба.

Окръжна прокуратура Перник, предлага решението на въззивния съд да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно..

Административен съд - Перник, след като обсъди подадената касационна жалба и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена е от страна в първоинстанционното производство в законоустановения срок за обжалване на решението на Районен съд - Радомир.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

При извършената служебна проверка за валидност и допустимост на съдебното решение, настоящата касационна инстанция намира решението за валидно и допустимо.

Районен съд гр. Радомир законосъобразно е приложил материалния закон. Изследвал

е относимите към делото обстоятелства, задълбочено е анализирал наличните доказателства и въз основа на същите е изградил обоснована фактическа обстановка, подробно изложена в атакуваното решение, която се възприема изцяло от касационната инстанция.

Наказателното постановление е издадено въз основа на АУАН, в който са посочени всички факти и обстоятелства, които индивидуализират нарушението. То съдържа всички изискуеми по чл. 57 от ЗАНН реквизити. При издаването му административнонаказващият орган не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, наличието на каквито би довело до незаконосъобразност на издадения властнически акт.

Установено е извършено нарушение от страна на едноличния търговец, тъй като в качеството си на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, е наело на работа лицето Я.Е.Н.***, като шивач с определено работно време, без сключен към момента на проверката трудов договор. При извършената от длъжностните лица проверка е констатирано, че лицето полага труд без трудов договор в шивашки цех намиращ се в гр.Радомир, в сградата на завод „Ветпром“- метален амбалаж, стопанисван от касационния жалбоподател. Фирмата под която осъществява своята дейност и забавянето при пререгистрацията ѝ не могат да повлияят върху законосъобразното ангажиране на административно наказателната отговорност. При тези данни безспорно е налице констатираното нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ, тъй като лицето полага труд без да има сключен трудов договор.

При реализиране на административнонаказателната отговорност е спазен закона. Разпоредбата на чл. 402, ал. 1, т. 3 от КТ, дава право на контролните органи в рамките на своята компетентност да се осведомяват пряко от работниците и служителите по всички въпроси във връзка с упражняването на контрола. В тази насока съдът намира, че логически са свързани обясненията на свидетелите във въззивното производство, които са констатирани нарушенията и писмените доказателства събрани в хода на проверката от длъжностните лица на Д „ИТ-Софийска област“. Следва да се цени като доказателство по делото декларацията попълнена лично от Я.Н.*** на 24.02.2011 г. Описаната в АУАН фактическа обстановка се потвърждава и от свидетелските показания изслушани пред въззивния съд от свидетелите Алекова и Миладинова, както и от показанията на Я.Н.***. В този смисъл са неоснователни твърденията в касационната жалба, че АУАН и НП са издадени при неизяснена фактическа обстановка.

Доводите в касационната жалба, че РРС в нарушение на закона не бил обсъдил всички онези писмени и гласни доказателства, които оневиняват жалбоподателя, са несъстоятелни и недоказани. Първоинстанционният съд е развил подробни съображения кои доказателства и защо цени, посочил е тези на които основава крайният си извод за законосъобразност на НП. Районният съдия правилно е анализирал всички писмени и гласни доказателства, защитил е и добре мотивирал правния извод, че жалбоподателят е осъществил вмененото му нарушение, което се споделя и от настоящия съд.

При тези данни настоящият състав намира, че както деянието, така и извършителят му са установени по безспорен и категоричен начин от събраните по делото гласни и писмени доказателства, а административно наказателната отговорност е ангажирана при спазване на установените от ЗАНН правила.

Правилни са изводите на районния съд и по отношение на законосъобразното определяне на наложената имуществена санкция. Изложени са доводи в съдебното решение, които се споделят от касационната инстанция, че имуществената санкция е

съобразена с тежестта на извършеното нарушение и критериите по чл.27 от ЗАНН. Изследвана е и възможността за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН и е изведен аргументиран извод, че случаят не е маловажен. Следва да бъде отбелязано, че разпоредбата на чл. 415в от КТ е приложима, в случай, че нарушението е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс. Липсват доказателства, от които може да бъде направен извод, че нарушението е отстранено.

На основание гореизложеното настоящата касационна инстанция намира оспорваното решение на РС-Радомир за валидно и допустимо, постановено в съответствие с материалния закон, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд гр.Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 342 от 07.12.2011г., постановено по н.а.х.д. № 373/2011 г., по описа на Районен съд гр.Радомир, с което е потвърдено наказателно постановление № 23-2301700/07.06.2011 г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" Софийска област, с което на ЕТ „Димитър Димитров-Мидима-Д” е наложена имуществена санкция от 1500 лева за нарушение по чл. 62, ал. 1 във вр. с чл.1, ал.2 от КТ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/